

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg vil indskrænke mig til nogle bemærkninger om ændringsforslag nr. 3-5, som jeg nu kan forstå at der er et flertal for i folketinget. Jeg håber imidlertid, at det vil være muligt at drøfte i skatte- og afgiftsudvalget, hvorledes den endelige lov skal udformes på dette punkt.

Jeg vil nemlig understrege, at jeg føler, at dette ændringsforslag er en ikke bare principiel, men også praktisk meget stor fejltagelse. Det, der sker, er, at man med ændringsforslaget i virkeligheden fuldstændig frafalder den kontrol, som hjemles i skattestyrelsesloven, som de centrale myndigheder har med ligningskommissionerne i en ganske bestemt situation. Dette folketing har vedtaget, at der skal være en frist for ligningskommissionernes arbejde. Med dette ændringsforslag kan ligningskommissionerne nu simpelt hen overse den frist, de kan simpelt hen ligne foreløbigt og efter forgodtbefindende tage sagerne op igen lang tid efter, at det år er gået, hvor pengene er tjent. Det vil sige, at den retssikkerhed, som skattestyrelsesloven har givet for skatteborgerne, at ligningen - bortset fra skattefusk og andre ting - er endelig, nu fuldstændig bliver sat ud af spillet.

Man har sagt fra forslagsstillernes side, at ministeren jo bare kan fastsætte regler for, hvornår ligningskommissionerne skal kunne tilsidesætte lovens klare ord. Der tror jeg man har overset, hvad det er for problemer, der er tale om. Der er tale om forhøjelser 2, 3, 4 år efter, at pengene er indtjent og skatten er betalt. Spørgsmålet om, hvorvidt man kan forhøje ens selvangivelse så lang tid efter, drejer sig om et skøn, der går på, hvor stort et beløb der er tale om, hvilken begrundelse der er tale om, hvad årsagerne er til, at ændringerne er nødvendige, og hvor lang tid der er gået. Jeg tror, det vil være uhyre svært for en hvilken som helst skatteminister at fastsætte nogle regler, der tager hensyn til, at alle forhold kan tages i betragtning, og at borgeren kan føle, at der er retssikkerhed og endelighed i ligningen.

Jeg håber meget, at flertallet i folketinget vil være lydhør over for de synspunkter, sådan at man kan lave en fornuftig lov. Dette ændringsforslag løser ikke noget som helst problem. Det løser intet bureaukratisk problem. Det løser intet centralistisk problem, men det gør forholdene vanskeligere for

skatteyderne, og det kan da ikke være meningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 70 stemmer mod 63.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 70 stemmer mod 63.

Ændringsforslag nr. 3 og 5, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Fremsat 6/2 84. Første behandling 9/2 84. Betænkning 14/3 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.